

saaledes; at han paa noget Punkt benægtede eller undlod at fremhæve som det Bedste og Hensigtsmæssigste, han vidste, at Ministeren for det Fælles tillige var Minister for de særlige Muliggønder. Det var, som han sagde, kun et Tidsspørgsmaal, og han udtrykte sig paa følgende Maade: — jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse oplæse det, det er kun nogle faa Linier. — „Jeg vil ganske simpelt; men klart og reent naae det Maal, som Hs. Majestæt Kongen har afføkket. Hs. Majestæt Kongen har givet os en egen Finantsforvaltning; repræsenteret i en egen Finantsminister, som er Indenrigsministeren. Dersom det berøede paa mig at vælge mellem en særlig Finantsminister, og at Monarchiets Finantsminister ogsaa var vor, saa valgte jeg ganske sikkert det Sidste; det er et Spørgsmaal, om jeg kunde finde mig deri strax.“ Nu maa jeg dog paa Grund af den Afgøelse, jeg har for den høitærede Finantsminister og deels ogsaa paa Grund af den store Afgøelse, som jeg navnlig har for den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds saavel i finantzielle Sager som ogsaa i andre Sager, mene, at hvad Hensigtsmæssigheden angaaer, da synes det mig, at den ærede Rigsdagsmand burde vige tilbage; det synes mig, at han har saa klart udtalt sig i denne Sag i 1856, da Sagen var for, at der ikke er Noget tilbage, at gjøre for os. Der kan dog ganske vist blive Noget tilbage fra den ærede Rigsdagsmands Side. Han kan sige: Ja, i det Hele er det det Hensigtsmæssigste; berøer det paa mig, vælger jeg en Ordning, som den nu er. Det er imidlertid et Tidsspørgsmaal, og jeg kan bevise, at for Tiden er det ikke det Hensigtsmæssigste, men dette forekommer mig ikke at være bevist af den ærede Rigsdagsmand, tvertimod hans Indvendinger ere hentede fra alle Tider og alle Forhold, saa at de ikke kunne gjælde enkelte Tider og enkelte Forhold, og derfor har jeg i denne Sag en ganske afvigende Mening fra den, som den ærede Rigsdagsmand fremsatte igaar.

S. Sage: Blandt de Punkter, som ere fremdragne, skal jeg et Dieblisk dvæle ved et Spørgsmaal, som er blevet reist af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 3die Valgkreds

(Fornesbed). Jeg troer; at der er Anledning til, efterat Næringsloven er givet og nu skal træde i Kraft til næste Aar, at undersøge Skatteforholdene mellem Kjøbstad og Land. Jeg tør ingenlunde tiltræde den Mening, som den ærede Rigsdagsmand udtalte; og heller ikke den, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtalte, skjøndt de vare lige stik mod hinanden, idet den ene sagde, at Kjøbstæderne ere stærkt overbebyrdede, den anden, at Landet er stærkt overbebyrdet. Jeg troer; vi mangle de statistiske Oplysninger, som ere nødvendige for at bestemme Skatteforholdene mellem By og Land. Man kan jo ikke tage Byggningsafgiften alene og sammenligne den saaledes, som den er i Byen, med Byggningsafgiften paa Landet; man maatte tage de enkelte Dele af Landet som en Heelhed og Kjøbstæderne som en Heelhed, med deres Indbyggertal og see, hvorledes Formuesforholdene i den ene Deel stille sig til den anden, og om de Skatter, Landet, eller de Skatter, Byerne udrede til Staten, navnlig gjennem Byggnings- og Rigningsafgiften, ere størst, da først vilde det være muligt, naar dette besværlige Arbejde var udført, at have nogen begrundet Dom over, hvorledes man skulde gaae frem. Hvad de directe Skatter angaaer der omtales i § 3, da troer jeg, at den Tid maa komme, da man, ligesom man nu har givet en ny Stempellov og ligeledes forandret Urveafgiften, ogsaa maa gaae ind paa en Revision af Sportelwæsenet; jeg troer imidlertid ogsaa, at den Tid først kan komme, naar Embedsmændene efterhaanden ere blevene fattede paa fast Gage. Under alle Omstændigheder tør vi vente, at ved den stærke materielle Udvikling, og navnlig ved Selveien døms Udbredelse, vilde de under § 3 omtalte Skatter i Aarenes Løb være i Stigende, og at en hensigtsmæssig Ordning af Sportelwæsenet vil kunne foretages uden Tab for Statskassen paa samme Tid, som Sportlerne lempes mere efter Befolkningens Behov, end det nu er Tilfældet. Den Stilling, vi indtage i finantziel Henseende, er ganske vist, som Finantsministeren bemærkede, mindre lovende end i tidligere Aar. Men det er dog klart, som ogsaa er fremhævet, at naar der er en betydelig Sum af 2,200,000 Rd. til Jernbaneanlæg, kan dette ikke betragtes